

Bayer Zsolt: Leghosszabb századunk

2014 június 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Leghosszabb századunk a kiegyezés után kezdődött. És tele volt reménnyel. Ugyanis a veszített szabadságharc és a kegyetlen megtorlások utáni reménytelenséggel leszámolva csodát tett a nemzet.

A kiegyezés után szárnyaló gazdaság, erős pénz, felépülő világváros, folyamatos gyarapodás és európai egyenrangúság jelezte a magyarság erejét. S ebben az erőben benne volt a nemzetiségek asszimilációja és a magyar zsidóság emancipációja is.

Ennek vetett véget az első világháború. Immár százéves történelmi hazugság az első világháború kitörését a Monarchia és a németek nyakába varrni. A győztesek hazugsága. A tények: a trónörökös, Ferenc Ferdinánd politikai credója az volt, hogy a szlávokat beemelve a Monarchia államalkotó nemzetei közé, és a dualizmust átalakítsa „trializmussá”. E lépéssel pedig hosszú időre – talán máig? – biztosította volna a Monarchia jövőjét. Éppen ezt nem akarta a Nyugat, első sorban a brit világbirodalom. Ők és a franciák nem akartak egy erős nagyhatalmat Európa közepén. Ezért kerítették hamar egy Gavrilo Principet, ezért. Hogy ki kelljen törnie a háborúnak.

A háború véget vetett leghosszabb századunk induló reményeinek.

A háború végén ott várt miránk az eufemisztikusan proletárdiktatúrának nevezett patkánylázadás és Trianon. A Tanácsköztársaság legszonyatosabb következménye, hogy a magyar nép lelkében vet véget például a zsidó emancipáció lehetőségének. A nép ugyanis az egészből azt érezte leginkább, hogy börtönbe bűjt zsidó keretlegények érkeznek a faluba, és felkötik a papjukat, bírójukat és módos gazdáikat. A nép pedig úgy általában nem mérlegel, cizellál, a nép átél és megél, és érelemmel éli meg történelmét. Ott kezdődött az az érzés, ami a vészidőszak részvétlenségéhez vezetett. Nehogy véletlenül azt gondoljuk, hogy a történelemben nincsenek ok-okozati összefüggések. És bizony Bartha Miklós Kazárföldön című művét nem betiltani kellene, hanem kötelezővé tenni, és megbeszélni a középiskolások okos gyülekezeteiben. Hogy vége legyen megátkozott kibeszéletlenségeinknek, amelyekből észrevétlenül szivárog a mérgező leghosszabb századunk kezdete óta.

S ott várt ránk a háború végén Trianon. A Nyugat legocsmányabb, legaljasabb műve. A trianoni békediktátumban

pedig nem is az a legocsmányabb és legaljasabb, ahogyan minden emberséget és igazságot félretéve elbánt a magyarsággal, hanem az, hogy cinikusan és tudatosan előkészítette a második világhéget. Igen, teljesen felesleges Horthy nyakába varrni Magyarország belépését a második világháborúba. Ugyanis Magyarországnak nem volt semmi más lehetősége. De facto sem – s ami sokkal fontosabb: érzelmileg sem.

De a második világháború előtt Magyarország még egyszer csodát tett. Kitérve az első világháború iszonyatos veszteségei, a patkányláadás sokkja és Trianon elviselhetetlensége okozta reménytelenségbe, másodsor is sikerült rendbe tenni az országot. Újabb gazdasági csoda jött, erős pénzzel, fellendüléssel, az egész Európában egyedülálló és csodálatos klebelsbergi oktatási reformmal, bethleni konszolidációval, vagyis mindazzal, amit a későbbi „gyztesek” újfent a b?neink közé soroltak. És igen: leghosszabb századunk második csodáját végigkísérte a revizionizmus gondolata és hite. Szögezzük le hát végre: az lett volna megdöbbsent?, szomorú és megmagyarázhatatlan, ha nem kíséri végig.

A második világháború végül véget vetett minden reménynek. S az utána következ? diktatúra, majd '56 vére fojtása, végül a kádári „konszolidáció” örökké és mozdíthatatlanná tette a hazugságokat. Leghosszabb századunk utolsó harmada elvette a nemzet önbecsülését, és a „kussolj!”, a „kaparj kurta” mentalitást adta cserébe.

Így talált bennünket a rendszerváltás, leghosszabb századunk vége. Vagyis csak azt hittük, hogy vége. Mert elmúlt huszonöt évünkben is velünk maradt. De megszabadulhatunk t?le végre. Ha ?seink Trianon után csodát tudtak tenni, mi miért ne tehetnénk? Pontosan ez a hit teszi fontossá és értelmezhet?vé június 4. emlékezetét. A hit, hogy a huszadik század meghaladható, a hazugságok lebonthatók, a határon túli magyarság helyzete igenis rendezhet?, és a nemzet ismét egyként gondolhat önmagára. Hogy a helyére parancsolható végre az ostoba, önsorsrontó h?zöngés és a megátalkodott, undorító önfeladás is. S hogy a „gyztesek” és az utódállamok megbocsátják végre nekünk, hogy szétszedték és elvették t?lünk az országunkat. Mi ugyan nem tartunk igényt erre a megbocsátásra, de ha ?k képesek lesznek végre túljutni rossz lelkiismeretükön, akkor elkezdd?dhet végre a határon túli magyarok igazságtétele. Amit úgy hívnak: autonómia.

Ezt ugyanis még a trianoni békediktátum idején ígérték meg. És mi nem felejtünk.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

